

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ว่าด้วย คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ว่าด้วย คณะกรรมการอุทธรณ์และ
ร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๒) (๑๓) (๑๔) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.
๒๕๔๗ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อบังคับ ก.อ.ร. ว่าด้วย การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจาก
ราชการและคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อบังคับ ก.อ.ร. ว่าด้วย การพิจารณาวินิจฉัย
อุทธรณ์เรื่อง ร้องทุกข์และการเสนอเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ว่าด้วย
พนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ จึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ว่าด้วย คณะกรรมการอุทธรณ์
และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ว่าด้วย การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์
คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ข้อบังคับฉบับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

“ส่วนราชการ” หมายความว่า คณะ สำนัก สถาบัน หรือส่วนราชการที่มีสถานะเทียบเท่า

ที่ปรากฏตามกฎกระทรวง

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างให้ทำงานในมหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร ซึ่งได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดิน

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างประจำกระทรวงการคลังสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร

“พนักงานราชการ” หมายความว่า พนักงานราชการสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

“ลูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า ลูกจ้างชั่วคราวที่ได้รับการจ้างจากเงินงบประมาณรายได้
มหาวิทยาลัย

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ลูกจ้างประจำ
พนักงานราชการ ลูกจ้างชั่วคราว

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย คณะหนึ่ง เรียกว่า “ก.อ.ม.”
ซึ่งแต่งตั้งโดยสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

- (๑) ผู้แทนกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
ที่มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายและสำเร็จการศึกษาด้านกฎหมาย ๑ คน ประธานกรรมการ
- (๒) ผู้แทนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ประเภทวิชาการ ๑ คน กรรมการ
- (๓) ผู้แทนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ประเภททั่วไป วิชาชีพเฉพาะ
หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ๑ คน กรรมการ
- (๔) ผู้แทนพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ลูกจ้างชั่วคราว ประเภทวิชาการ ๑ คน กรรมการ
- (๕) ผู้แทนพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ประเภททั่วไป วิชาชีพเฉพาะ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ
และพนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ๑ คน กรรมการ
- (๖) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ กรรมการ
- (๗) ผู้แทนกรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ ๑ คน กรรมการ
- (๘) ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี เลขานุการ
- (๙) ผู้อำนวยการกองกลาง ผู้ช่วยเลขานุการ
- (๑๐) นิติกรมหาวิทยาลัย ๑ คน ผู้ช่วยเลขานุการ

ให้ประธานและกรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

การได้มาซึ่งกรรมการตาม (๒) (๓) (๔) (๕) ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการให้ได้มาซึ่ง
แต่ละกลุ่มตาม (๒) (๓) (๔) (๕)

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานหรือกรรมการว่างลงก่อนกำหนด ให้ดำเนินการแต่งตั้งประธาน หรือเลือก
กรรมการแทนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นประธานหรือผู้ซึ่งได้รับเลือก
เป็นกรรมการแทน ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ประธานและกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งประธาน และ เลือก
กรรมการใหม่ ให้ประธานและกรรมการปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งประธานและเลือกกรรมการใหม่

ข้อ ๖ คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย มีอำนาจและหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์
และการร้องทุกข์ ของข้าราชการ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ ลูกจ้างชั่วคราว
โดยมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาเรื่องว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ คำสั่งให้ออกจากราชการ
และคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง
- (๒) พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์และการเสนอเรื่องร้องทุกข์
- (๓) พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน
- (๔) พิจารณากรณีอื่น ๆ ตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๗ การประชุมของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย ต้องมีกรรมการ
มาประชุมอย่างน้อยครึ่งหนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม

ประธานกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการประชุม และเพื่อรักษาความเรียบร้อยในการประชุม
ให้ประธานกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ตามความจำเป็นได้

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมคราวนั้น

การประชุมของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย กรรมการผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ประชุมนั้นไม่มีสิทธิร่วมประชุม และให้ถือว่าคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่มีสิทธิร่วมประชุม

ข้อ ๘ การลงมติของที่ประชุมให้ถือคะแนนเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

เรื่องใดถ้าไม่มีผู้คัดค้าน ให้ประธานถามที่ประชุมว่ามีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ เมื่อไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบในเรื่องนั้น

ข้อ ๙ ในการประชุมต้องจัดทำรายงานการประชุมเป็นหนังสือ ถ้ามีความเห็นแย้งอย่างมีนัยสำคัญให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อย เสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกสาระสำคัญของความเห็นแย้งนั้น พร้อมแนบความเห็นแย้งนั้น ไว้ท้ายรายงานการประชุมเพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

หมวด ๒

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๑๐ ในการพิจารณาอุทธรณ์ให้คณะกรรมการพิจารณาจากสำนวนการสืบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้นรวมทั้งสำนวนการดำเนินการทางวินัย

ในกรณีจำเป็นและสมควร คณะกรรมการอาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมรวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัทหรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

การพิจารณาอุทธรณ์ต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา เมื่อคณะกรรมการอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เข้าแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ผู้อุทธรณ์มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการพิจารณาของคณะกรรมการ หากคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

ในกรณีที่นัดให้ผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษหรือเพิ่มโทษทราบด้วยว่าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงแก้หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษหรือเพิ่มโทษ หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้าคณะกรรมการเห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือ สอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้ หรือกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปให้ผู้สอบสวน เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้

ข้อ ๑๑ เมื่อ...

ข้อ ๑๑ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการส่งลงโทษถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้วให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการส่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแต่ควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้มีมติเพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษ ที่หนักขึ้น

(๓) ถ้าเห็นว่าการส่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงควรได้รับโทษเบาลงให้มีมติลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง

(๔) ถ้าเห็นว่าการส่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ให้มีมติให้งดโทษ โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๕) ถ้าเห็นว่าการส่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัย หรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยให้มีมติให้ยกโทษ

(๖) ถ้าเห็นว่าคุณค่าในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมให้มีมติแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้ถูกต้องเหมาะสม

(๗) ถ้าเห็นว่าการส่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีมติเสนอผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการต่อไป

(๘) ถ้าเห็นว่าการณผู้บังคับบัญชาได้ใช้อำนาจตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดหรือทำทัณฑ์บนในเรื่องประพฤติดิจรรยาบรรณตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยหรือจรรยาบรรณวิชาชีพเฉพาะโดยไม่ถูกต้อง ให้มีมติให้ผู้บังคับบัญชาแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๙) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาอุทธรณ์ แต่จะมีมติตาม (๒) มิได้ และถ้าเป็นการออกจากราชการเพราะตายจะมีมติตาม (๗) มิได้ด้วย

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์แม้ผู้ถูกลงโทษทางวินัยคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของบุคคลดังกล่าวซึ่งไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์อันเป็นเหตุในลักษณะคดีอันเป็นเหตุอันเดียวกับ กรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษมีผลในทางที่เป็นคุณ เช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๑๒ เมื่อคณะกรรมการมีมติตามข้อ ๑๑ แล้ว ให้รายงานสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบหรือหักท้วง

เมื่อสภามหาวิทยาลัยได้สั่งการเป็นประการใดแล้วให้อธิการบดีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น และแจ้งมติพร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ไม่แล้วเสร็จภายในเวลาเก้าสิบวันตามข้อ ๙ ให้รายงานพร้อมเหตุผลให้สภามหาวิทยาลัยทราบด้วย

หมวด ๓

การร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์

ข้อ ๑๓ เมื่อคณะกรรมการได้รับหนังสือร้องทุกข์แล้ว ให้ประธานคณะกรรมการมีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์หรือสรุปรายละเอียดของเรื่องร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจนั้นส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) เพื่อประกอบการพิจารณาภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ให้ผู้บังคับบัญชานั้นส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์หรือสรุปรายละเอียดของเรื่องร้องทุกข์ต่อไปยังผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ได้รับเรื่องร้องทุกข์ที่ได้ยื่นให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นจัดส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมทั้งสำเนาและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) ไปยังประธานคณะกรรมการภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๑๔ ให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จโดยเร็วทั้งนี้ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๑๕ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ แล้วถ้าเห็นว่า

(๑) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติแก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้นหรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมาย แต่บางส่วน และไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) สมควรดำเนินการโดยประการอื่นใดเพื่อให้ความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๑๖ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว ถ้าเห็นว่า

(๑) การปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มีได้มีลักษณะตามที่กำหนดในข้อบังคับ ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) การปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มีลักษณะที่กำหนดในข้อบังคับ ให้มีมติแก้ไขหรือถ้าแก้ไขไม่ได้ ให้ส่งดำเนินการประการอื่นหรือให้ข้อเสนอแนะตามที่เห็นสมควร เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ข้อ ๑๗ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติสั่งให้ ผู้บังคับบัญชายกเลิกคำสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๑๘ การพิจารณามีมติตามข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ ให้บันทึกเหตุผลข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายของการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุมด้วย

ข้อ ๑๙ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของข้าราชการและได้มีมติตาม ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ แล้วให้รายงานสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบหรือทักท้วง เมื่อสภามหาวิทยาลัยได้สั่งการเป็นประการใดแล้ว ให้อธิการบดีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น หากข้าราชการผู้นั้นไม่พอใจในผลการพิจารณาวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยหรือสภามหาวิทยาลัยไม่ได้ พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน ให้ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิเสนอเรื่องต่อ ก.อ.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งผลการพิจารณา หรือวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาพิจารณาวินิจฉัย เรื่องร้องทุกข์

กรณีของพนักงานและลูกจ้างนั้น เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์และได้มีมติ ตามข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ แล้ว ให้รายงานสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบหรือทักท้วง เมื่อสภามหาวิทยาลัยได้สั่งการเป็นประการใดแล้ว ให้อธิการบดีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น และแจ้งมติพร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ไม่แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันตามข้อ ๑๔ ให้รายงานพร้อมเหตุผลให้สภามหาวิทยาลัยทราบด้วย

ข้อ ๒๐ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับ และมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับ การปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๑ กรณีที่ยังไม่ได้ดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย ตามข้อ ๕ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย ที่ได้รับแต่งตั้งจากสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยชุดใหม่

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายปัญญา มหาชัย)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการจัดทำข้อบังคับฉบับนี้เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบัน
อุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบกับกฎหมาย ระเบียบ มติ
คณะรัฐมนตรี ที่เกี่ยวข้อง กำหนดให้มีหลักเกณฑ์ กระบวนการ ขั้นตอน วิธีการเกี่ยวกับการกลั่นกรองคำสั่ง
ลงโทษทางวินัย หรือแก้ไขเหตุเดือดร้อน เหตุคับข้องใจ หรือไม่ได้รับความเป็นธรรมระหว่างบุคลากรกับ
ผู้บังคับบัญชาหรือระหว่างหน่วยงาน จึงมีความจำเป็นต้องจัดทำข้อบังคับฉบับนี้เพื่อใช้บังคับ